

Οκτώ έτη από την κοίμηση του Γέροντος Νεκταρίου Βιτάλη

/ [Επικαιρότητα](#)

Οκτώ έτη συμπληρώθηκαν εχθές, 8 Φεβρουαρίου, από την μακαρία κοίμηση του Γέροντος Νεκταρίου Βιτάλη.

Ο Γέροντας, ο αγαπημένος όλων, ο απλός Άνθρωπος του Θεού, ο συνομιλητής του Αγίου Νεκταρίου, έζησε κατά Θεόν, κήρυξε Θεόν, στήριξε την ελπίδα στο Θεό, πορεύθηκε με τη βεβαιότητα της αιώνιας ζωής, για την οποία αγωνίστηκε από μικρό παιδί.

Όσοι είχαμε την ιδιαίτερη ευλογία να τον γνωρίσουμε, έχουμε τη βεβαιότητα ότι ο Γέροντας είναι Άγιος. Το βροντοφωνάζει ο πιστός λαός του Θεού που έζησε κοντά του, αλλά και όσοι νιώθουν έντονα την παρουσία του στη ζωή τους κυρίως μετά την οσιακή κοίμησή του.

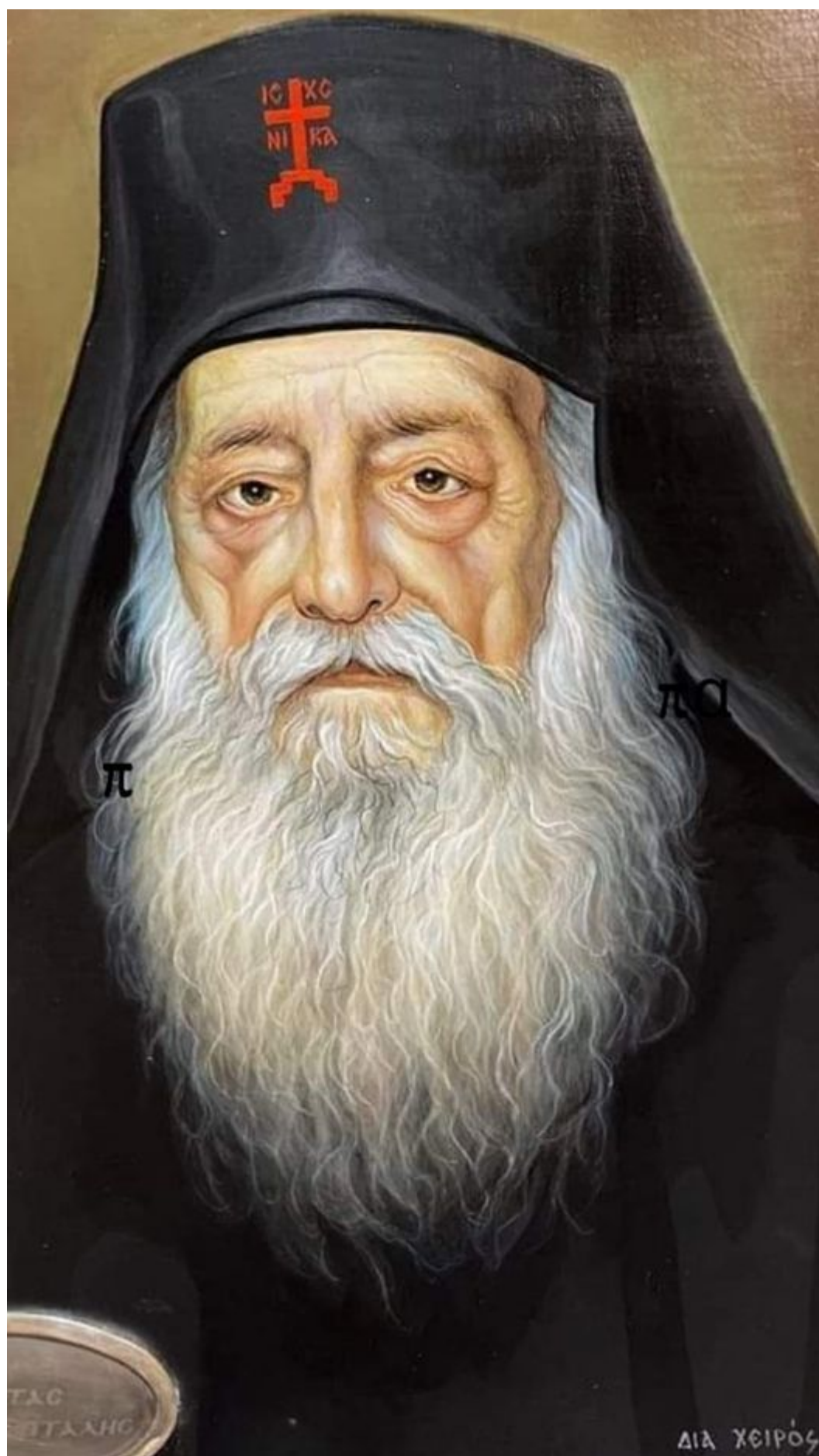
Ο Γέροντας ήταν ένα παιδάκι! Ναι! Καρδιά μικρού παιδιού!

Η Σοφία του Θεού τον είχε κάνει φωτισμένο και χαριτωμένο. Οι συμβουλές του, οι ευχές του, οι αυτοσχέδιες προσευχές του, η αγάπη Του για όλους, μαρτυρούν ότι ο Γέροντας Νεκτάριος ήξερε να είναι ταπεινός και φιλόστοργος.

Από την ημέρα που εκοιμήθη, έχουμε έναν ακόμη πρέσβη στο Θρόνο του Τρισαγίου Θεού μας.

Όσοι επισκέπτονται τον τάφο του, όσοι τον επικαλούνται με πίστη, ξέρουν ότι ο Παππούς “απαντά”!

Στην παρακάτω φωτογραφία, βλέπετε μια υπέροχη προσωπογραφία του Οσίου Γέροντος Νεκταρίου.

1930 - + 8 Φεβρουαρίου 2018

+Ο Γέροντας Νεκτάριος Βιτάλης γεννήθηκε στον Πειραιά το 1930 από ευσεβείς γωνείς, είχε άλλα 16 αδέρφια. Το κοσμικό όνομά του ήταν Βασίλειος. Υπήρξε χαρισματικός από μικρό παιδί. Σύμφωνα με τον Μιλτιάδη Γ. Βιτάλη Νομικό, συγγραφέα και αρθρογράφο, έδειχνε να αγιάζει κιόλας από αυτή την ηλικία. Είχε ορθόδοξη πίστη και τον ενδιέφεραν θέματα της χριστιανικής παιδείας, την οποία και είχε. Μάλιστα, σαν παιχνίδι, του άρεσε να ντύνεται με άμφια Ιερέα και να κάνει “Λειτουργίες” και “Μυστήρια” με τη φαντασία του. Ήταν πολύ ταπεινός, από νεαρή ηλικία και τις ελεύθερες ώρες του διάβαζε θρησκευτικά βιβλία. Έκρυβε τα Σημεία που του έστελνε ο Θεός, γι’ αυτό δεν έγιναν γνωστά τότε και πολλοί άνθρωποι δεν καταλάβαιναν την κλήση, αλλά και τα χαρίσματά του. Υπήρξε για πολλά χρόνια παπαδάκι στην ενορία του, όπου Εφημέριος και πρώτος πνευματικός του ήταν ο Αρχιμανδρίτης π. Μακάριος Κυκκώτης, ο μετέπειτα αείμνηστος Εθνάρχης και Αρχιεπίσκοπος Κύπρου. Παρά την αδιαφορία και κυρίως άγνοια των πολλών, εκείνος είχε ανθίσει πνευματικά και ακολουθούσε δια Χριστόν πνευματικό βίο. Χαρακτηριστικό του χαρακτήρα του ήταν ότι πάντα θεωρούσε τον εαυτό του όχι απλά κατώτερο από τους άλλους, αλλά ένα “μηδενικό”. Υπήρξε Εφημέριος και κτήτωρ του Ι. Ναού του Αγίου Νεκταρίου στην Καμάριζα Λαυρίου και παράλληλα Καθηγούμενος της Ι. Μονής Αγ. Αθανασίου Κουβαρά (από το 1992). Ήταν πατριώτης και υποστηρικτής της απειλούμενης Μακεδονίας και μάλιστα για ‘κείνην έλεγε: “Την Ελλάδα μας πρέπει να φυλάξουμε και να υπερασπιστούμε. Ο Ιησούς Χριστός ευλογεί την πατρίδα μας με το ένα χέρι και την πατρίδα μας και με τα δυο”.

Ο Γέροντας απέκτησε και πολλά πνευματικά τέκνα, για τα οποία προσευχόταν με τον Παρακλητικό Κανόνα της Παναγίας και άλλες αυτοσχέδιες προσευχές. Με αυταπάρνηση προσευχόταν, επίσης, για όλους τους πιστούς που έρχονταν στον Ι. Ναό, στην Καμάριζα Λαυρίου, αλλά και για όλο τον κόσμο.

Ήταν γνωστός για την διακονία του στο φτωχό κόσμο της περιοχής και είχε επισκεφτεί πολλές ενορίες βγάζοντας λόγους. Θεωρείται από τους πιο σπουδαίους Έλληνες Ορθόδοξους μοναχούς που είχε η Ελλάδα. Με την προσευχή του είχαν γίνει πάρα πολλά θαύματα. Η προσωπική του η ζωή ήταν γεμάτη από αυτά και είχε ακόμα μιλήσει για τις δύσκολες εποχές που η χώρα μας περνάει, αλλά και θα περάσει.

Ο Άγιος Νεκτάριος Αιγίνης προστάτης και φίλος του Γέροντα: Η πνευματική σχέση του με τον Άγιο Νεκτάριο Αιγίνης, Μητροπολίτη Πενταπόλεως, φέρεται να είναι

γνωστή από τα εφηβικά χρόνια του Βασιλείου, που αργότερα πήρε τ' όνομα Νεκτάριος. Στα 17 του πραγματοποίησε επίσκεψη στην Αίγινα, μαζί με τ' αφεντικό του και προσκύνησε στον τάφο του Αγίου. Ήταν Απρίλιος του 1948. Εκεί, μετά από σχετική ερώτησή του, με τρόπο θαυμαστό του αποκαλύφθηκε από τον Άγιο Νεκτάριο ότι θα γινόταν Ιερέας και θα ονομαζόταν Νεκτάριος. Αυτό το γεγονός τον σημάδεψε τόσο, που ο Άγιος έγινε προστάτης του και αχώριστος “φίλος του”. Έμαθε από αυτόν πολλά πράγματα, όπως για παράδειγμα τι σημαίνει ακτημοσύνη, ελεημοσύνη, καρτερία. Μετά από τρία χρόνια, σε ηλικία 20 ετών, ο Βασίλειος “εκάρη” μοναχός, με τ' όνομα Νεκτάριος, στην Ι. Μονή Αγ. Μελετίου, στον Κιθαιρώνα, δηλαδή στην νοτιοανατολική Βοιωτία, στα σύνορα της Αττικής κι αργότερα χειροτονήθηκε διάκονος, πρωτοπρεσβύτερος, Αρχιμανδρίτης.

Το 1965, αξίζει να σημειωθεί πως για μέρες ολόκληρες ήταν σε άσχημη κατάσταση λόγω εγκεφαλικού επεισοδίου, που όμως δεν του άφησε σοβαρά προβλήματα, γιατί θεραπεύτηκε από τον προστάτη του Άγιο Νεκτάριο. Μόλις ανάρρωσε διορίστηκε στο Λαύριο και μετά από λίγους μήνες είδε τον Άγ. Νεκτάριο στον ύπνο του, ο οποίος του ζήτησε να του χτίσει εκεί το σπίτι του και του υποσχέθηκε πως θα τον βοηθήσει.

Για την επίτευξη του στόχου αυτού, επειδή δεν είχε χρήματα, όπως του συνέστησε ο Άγιος, πούλησε τον επιστήθιο σταυρό του και ξεκίνησε να φτιάξει ένα προσκυνητάρι στο κοιμητήριο, για να βάλει την Εικόνα του. Τον είδε όμως στον ύπνο του και του υπέδειξε πού ακριβώς ήθελε να του χτίσει Ι. Ναό κι όχι προσκυνητάρι, όπως προαναφέραμε. Πράγματι ξεκίνησε με πολύ χαρά, προσβλήθηκε όμως από την επάρατη νόσο και το έργο δεν προχωρούσε. Αλλά το 1980 είχε ζωντανή συνομιλία με τον Άγιο Νεκτάριο, που εμφανίστηκε μέσα στον Ι. Ναό και του είπε, παρουσία και δύο άλλων προσώπων, ότι η αρρώστια του (καρκίνος στον πνεύμονα διαγνωσμένος) ήταν δοκιμασία, πως θα γινόταν καλά και το θαύμα θ' ακουγόταν σ' ολό τον κόσμο, όπως κι έγινε. Μετά από δυόμισι μήνες (6/1980), ο Δ/ντής του Νοσοκομείου του Αγ. Σάββα, έκπληκτος, τον διαβεβαίωσε πως είχε εντελώς θεραπευθεί. Το μεγάλο αυτό θαύμα διαδόθηκε γρήγορα, οπότε πολλοί προσέφεραν χρήματα και ως εκ θαύματος χτίστηκε στην Καμάριζα περικαλλής Ι. Ναός και η προσφορά τους έπιασε τόπο, καθόσον πολλοί προσκυνητές προσήλθαν στο προσκύνημα και χιλιάδες ακόμη συνεχίζουν μέχρι σήμερα, γιατί είναι αναρίθμητα τα θαύματα που επιτελούνται εκεί από τον Άγ. Νεκτάριο.

Η μεταθανάτια εμπειρία του: Το 2017, ο Γέροντας σωριάστηκε κατά γης κατά τη διάρκεια της Αποκαθήλωσης, τη Μεγάλη Παρασκευή. Είχε νιώσει μεγάλη αναταραχή και δυσφορία και διαγνώστηκε κλινικά νεκρός. Επανήλθε όμως στη

ζωή από θαύμα, σύμφωνα με τους γιατρούς. Ύστερα περιέγραψε σε βίντεο τα όσα είδε και έζησε στον Παράδεισο μπροστά στα έκπληκτα μάτια πολλών.

Η κοίμησή του, η κηδεία, τα “Σημεία”: Εξεδήμησε στις 8 Φεβρουαρίου 2018 και ώρα 05.30΄ τα ξημερώματα, σε ηλικία 88 ετών (1930-2018). Κατάκοιτος δεχόταν τους προσκυνητές τα τελευταία χρόνια της ζωής του, ενώ πάντοτε μνημόνευε τον Άγιο Νεκτάριο, που σύμφωνα με τα λεγόμενα του τον έσωσε από πολλά δεινά και τον είχε δει πολλές φορές τόσο στον ύπνο του, αλλά και ξύπνιος. Πριν καθηλωθεί ο Γέροντας οδηγούσε πιστούς, αλλά και τα πνευματικά του παιδιά, μπροστά στην Εικόνα του Αγίου Νεκταρίου, εξιστορώντας λεπτομέρειες του βίου του προς όφελός τους. Έλεγε τότε: «Σας αγαπώ, παιδιά μου, και προσεύχομαι για εσάς, αλλά μη με ξεχνάτε και εσείς στις προσευχές σας».

Επίσης, συνήθιζε να λέει στα άτεκνα ζευγάρια αν θα τεκνοποιήσουν και τι θα απογίνει το παιδί τους, αλλά και σε περίπτωση που δεν τεκνοποιούσαν για ποιο λόγο δεν το επέτρεπε ο Θεός.

Η κηδεία του τελέσθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2018, στις 12 το μεσημέρι, στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου στο Λαύριο. Η συγκέντρωση του κόσμου είχε αρχίσει από τη νύχτα, ενώ πολλοί πιστοί ζητούσαν από τον ιερέα ν’ ακουμπήσει αντικείμενα τους πάνω στο νεκρό σώμα του γέροντος.

“ Άγιος”, βροντοφώναζε ο λαός εκείνες τις ώρες. Γιατί, όντως, έχει καθιερωθεί στη συνείδηση των πιστών σαν Άγιος κι όσοι τον γνώρισαν εύχονται να γίνει σύντομα και η επίσημη αγιοκατάταξή του.

Ο τάφος του Γερόντα Νεκταρίου βρίσκεται στη βάση του κωδωνοστασίου του Ι. Ναού Αγίου Νεκταρίου στην Καμάριζα. Τον είχαν ετοιμάσει από χρόνια πνευματικά του παιδιά, κάτι που τον ευχαρίστησε ιδιαίτερα, γιατί, εκτός των άλλων, θα βρισκόταν πολύ κοντά στο σημείο της συνάντησής του με τον προστάτη του Άγιο.

